

Sygn. akt III AUa 894/12

Sygn. akt III AUz 104/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Irena Goik (spr.)
Sędziowie	SSA Jolanta Pietrzak SSA Marek Żurecki
Protokolant	Ewa Bury

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2013r. w Katowicach

sprawy z odwołania W. T. i K. T. – (...)

(...) S. C. w K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

przy udziale zainteresowanych: H. B. (H. B.), Z. B. (Z. B.), E. B. (E. B.), L. B. (L. B.), E. C. (E. C.), M. C. (M. C.), W. C. (W. C.), R. C. (R. C.), A. C. (A. C.), M. D. (M. D.), J. D. (1) (J. D. (1)), E. G. (E. G.), J. G. (1) (J. G. (1)), J. G. (2) (J. G. (2)), P. H. (P. H.), K. J. (1) (K. J. (1)), A. J. (A. J.), K. J. (2) (K. J. (2)), S. K. (S. K.), J. K. (1) (J. K. (1)), W. K. (W. K.), R. K. (R. K.), J. K. (2) (J. K. (2)), A. K. (A. K.), J. K. (3) (J. K. (3)), J. K. (4) (J. K. (1)), J. Ł. (J. Ł.), A. M. (1) (A. M. (1)), A. M. (2) (A. M. (2)), J. M. (J. M.), J. O. (J. O.), K. P. (K. P.), T. P. (T. P.), S. P. (S. P.), Z. P. (Z. P.), L. P. (L. P.), H. P. (H. P.), J. P. (1) (J. P. (1)), S. R. (S. R.), J. S. (1) (J. S. (1)), J. S. (2) (J. S. (2)), S. S. (1) (S. S. (1)), S. S. (2) (S. S. (2)), Z. S. (1) (Z. S. (1)), Z. S. (2) (Z. S. (2)), A. S. (1) (A. S. (1)), S. S. (3) (S. S. (3)), J. S. (3) (J. S. (3)), A. S. (2) (A. S. (2)), W. S. (W. S.), L. S. (L. S.), S. T. (S. T.), J. W. (J. W.), M. W. (M. W.), S. Z. (S. Z.), Z. Z. (1) (Z. Z. (1)), Z. Z. (2) (Z. Z. (2))

o ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe oraz wypadkowe dla osób wykonujących pracę na podstawie umowy zlecenia

na skutek apelacji W. T. i (...) S. C. w K.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Katowicach z dnia 29 grudnia 2011r. sygn. akt X U 2605/09

oraz zażalenia W. T. i (...) S. C.

w K.

na postanowienie Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Katowicach z dnia 6 marca 2012r. sygn. akt X U 2605/09

1. **oddala apelację,**

2. **zasądza od odwołujących W. T. i (...) S. C. w K. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C. kwotę 2700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za II instancję,**

3. **przyznaje J. D. (2) - kuratorowi ustanowionemu dla nieznanego z miejsca pobytu zainteresowanego Z. S. (1) wynagrodzenie w kwocie 225 zł (dwieście dwadzieścia pięć złotych) z sum budżetowych Skarbu Państwa (Kasy Sądu Okręgowego w Katowicach),**

4. **oddalić zażalenie,**

5. **zasądzić od odwołujących się W. T. i K. T. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C. kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.**

/-/SSA J.Pietrzak /-/SSA I.Goik /-/SSA M.Żurecki

Sędzia Przewodniczący Sędzia

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 września 2009 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. ustalił podstawy wymiaru składek ubezpieczonych: H. B., Z. B., E. B., L. B., E. C., M. C., W. C., R. C., A. C., M. D., J. D. (1), E. G., J. G. (1), J. G. (2), P. H., K. J. (1), A. J., K. J. (2), S. K., J. K. (1), W. K., R. K., J. K. (2), A. K., J. K. (3), J. K. (4), J. Ł., A. M. (1), A. M. (2), J. M., J. O., K. P., T. P., S. P., Z. P., L. P., H. P., J. P. (1), S. R., J. S. (1), J. S. (2), S. S. (1), S. S. (2), Z. S. (1), Z. S. (2), A. S. (1), S. S. (3), J. S. (3), A. S. (2), W. S., L. S., S. T., J. W., M. W., S. Z., Z. Z. (1), oraz Z. Z. (2) zatrudnionych na podstawie umów zlecenia u płatnika składek Zakładu Ochrony Mienia i Osób ((...)) (... Spółki Cywilnej (...)) w K..

Organ rentowy stwierdził, że różnica w naliczeniu składek w latach 2003-2004 wynosi: na ubezpieczenia społeczne - na dobro ZUS - 65.663,01 zł, na ubezpieczenia zdrowotne - na dobro ZUS - 71,44 zł, na dobro płatnika - 2.364,84 zł, na Fundusz Pracy - na dobro ZUS 364,19 zł, na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych - na dobro ZUS - 364, 95 zł.

Uzasadniając zajęte w decyzji stanowisko organ rentowy powołał się na protokół pokontrolny z dnia 12 czerwca 2009 roku gdzie stwierdzono, że od wskazanych osób płatnik składek nie deklarował składek na ubezpieczenie wypadkowe od przychodu osiągniętego na podstawie umowy zlecenie. Jak ustalono, płatnik składek Zakład Ochrony Mienia i Osób (...) s.c. zawierał umowy zlecenia

z osobami mającymi ustalone prawo do emerytury lub renty. Wszystkie umowy zlecenia zawarto na usługę polegającą na ochronie fizycznej według wskazań zleceniodawcy. Wynagrodzenie należne zleceniobiorcy ustalono według dwóch stawek godzinowych:

- jedną niższą stawkę brutto za jedną roboczogodzinę podlegającą opodatkowaniu podatkiem dochodowym oraz odprowadzeniem składki na ubezpieczenie społeczne,
- drugą wyższą stawkę brutto za jedną roboczogodzinę podlegającą opodatkowaniu podatkiem dochodowym oraz odprowadzeniem składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Nadto ZUS stwierdził, iż w dwóch przypadkach płatnik zawarł jednocześnie dwie umowy zlecenie z tymi samymi osobami, w tym samym czasie, na te same czynności tj. na usługę polegającą na ochronie fizycznej według wskazań zleceniodawcy.

W jednej umowie ustalono wynagrodzenie według niższej stawki brutto za jedną roboczogodzinę podlegającą opodatkowaniu podatkiem dochodowym oraz odprowadzeniem składki na ubezpieczenie społeczne. W drugiej umowie zlecenie ustalono wynagrodzenie według wyższej stawki brutto za jedną roboczogodzinę podlegającą opodatkowaniu podatkiem dochodowym oraz odprowadzeniem składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Organ rentowy wskazał również, że płatnik składek deklarował składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od podstawy wymiaru składek niższej niż faktyczny przychód osiągnięty przez określonych w decyzji zleceniobiorców z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy zlecenia. W grudniu 2003 roku płatnik składek nie deklarował składek na ubezpieczenie zdrowotne od przychodu osiągniętego przez następujących zleceniobiorców: W. C., J. K. (1), J. O., A. M. (2). W styczniu 2004 roku płatnik składek nie deklarował składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe od przychodu osiągniętego w styczniu 2004 roku przez zleceniobiorcę W. S..

W maju 2004 płatnik składek nie deklarował składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne od przychodu osiągniętego

w maju 2004 roku przez zleceniobiorcę A. J.. W maju 2004 roku płatnik składek deklarował składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe oraz zdrowotne za K. J. (1). W maju 2004 roku wskazany ubezpieczony nie osiągnął przychodu.

Następnie organ rentowy uzasadniał, że płatnik składek nie wywiązał się z obowiązku złożenia informacji (...) za 2003 rok. Liczba ubezpieczonych podlegających ubezpieczeniu wypadkowemu w 2003 roku wynosiła 18 osób, brak osób poszkodowanych w wypadkach przy pracy oraz brak osób zatrudnionych w warunkach zagrożenia, rodzaj działalności według (...) za poprzedni rok kalendarzowy to (...). Płatnik składek deklarował składkę na ubezpieczenie wypadkowe w okresie od kwietnia 2004 roku do czerwca 2004 roku według stopy procentowej w wysokości 1,93%. Według przedłożonego przez płatnika składek zaświadczenia o nadaniu numeru REGON przeważająca działalność według Polskiej Klasyfikacji Działalności to (...), stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe ustalona według (...) wynosi od kwietnia 2004 roku 1,20% podstawy wymiaru. Nadto organ rentowy stwierdził, że płatnik składek nie deklarował składek na Fundusz Pracy za następujących zleceniobiorców, których przychód w przeliczeniu na okres miesiąca wynosił co najmniej minimalne wynagrodzenie: w kwietniu 2003 roku za A. M. (1), w maju 2003 roku za L. P., w czerwcu 2003 roku za H. B. i A. M. (1), w sierpniu 2003 roku za H. B., R. C., K. J. (1), we wrześniu 2003 roku za A. S. (1), w listopadzie 2003 roku za R. C., K. J. (1), w grudniu 2003 roku i styczniu 2004 roku za R. C., w lutym 2004 roku za K. J. (1), w maju 2004 roku za M. C., Z. Z. (2), R. C..

W okresie od 01/2003 r. do 05/2003 r., 07/2003 r., od 09/2003 r. do 04/2004 r. płatnik składek nie deklarował składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych od przychodu osiągniętego przez zleceniobiorców podlegających obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu

i rentowemu. W miesiącach 06/2003, 08/2003, 05/2004 płatnik składek deklarował składkę na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w wysokości nie stanowiącej kwoty 0,15% podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne

i rentowe, podstawa wymiaru składek wynosiła - w 06/2003 r. 10.917,25 zł,

w 08/2003 - 15.809,54 zł, w 05/2004 - 11.286,53 zł. W czerwcu 2004 roku płatnik składek nie deklarował składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych od przychodu osiągniętego przez pracownika oraz zleceniobiorców podlegających obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu.

Odwołanie od przedstawionej decyzji wniósł płatnik składek (...) Spółka Cywilna W. T. i K. T. w K. domagając się uchylenia decyzji w całości. Zaakcentowano, iż spółka zajmuje się dwoma różnymi zakresami prac tj. ochroną mienia i pracami porządkowymi. Zakwestionowano stanowisko organu rentowego zajęte w zaskarżonej decyzji w zakresie składkowania umów zlecenia - zawieranych dla każdego z zatrudnianych na dwa rodzaje prac - porządkowych i ochrony - w formie dwóch odrębnych umów stosownie do zakresów czynności.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 29 grudnia 2011 roku sygn. akt X U 2605/09 Sąd Okręgowy- Sąd Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach X Wydział Ubezpieczeń Społecznych w pkt 1 oddalił odwołanie, w pkt 2 przyznając J. D. (2) - kuratorowi ustanowionemu dla nieznanego z miejsca pobytu zainteresowanego Z. S. (1) kwotę 300,00 zł z sum budżetowych Skarbu Państwa. Postanowieniem z dnia 6 marca 2012 roku sygn. akt X U 2605/09 Sąd Okręgowy Sąd Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach X Wydział Ubezpieczeń Społecznych uzupełnił wyrok w ten sposób, że zasądził od odwołujących się W. T. i (...) Spółka Cywilna na rzecz organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w C. kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy ustalił, że W. T. i K. T. posiadają koncesje na prowadzenie ochrony mienia oraz licencje pracownika ochrony fizycznej II stopnia i prowadzą działalność gospodarczą od czerwca 2000 roku w formie spółki cywilnej (...) mieszczącej się w K.. Sąd pierwszej instancji ustalił również, iż ubezpieczeni w ramach łączących ich ze skarżącymi umów wykonywali czynności ochrony obiektów oraz czynności porządkowe polegające na ogólnym utrzymaniu porządku na obiektach. Zakres wykonywanych czynności porządkowych zależny był zarówno od specyfiki danego obiektu jak i warunków atmosferycznych i wymagań zleceniodawców spółki (...). Na niektórych placówkach takie prace nie były od zainteresowanych wymagane. Żaden z zainteresowanych nie prowadził ewidencji czasu pracy przeznaczonego na czynności porządkowe- wykonanie takich czynności było wpisywane w książkach dziennych dozoru obiektu obok innych czynności wykonywanych na danym dyżurze. Jak nadto ustalono zainteresowani byli informowani o konieczności wykonywania prac porządkowych w zależności od potrzeb wynikających ze specyfiki przydzielanego im do ochrony obiektu. Konieczność wykonywania takich prac nie wynikała z odrębnych umów zlecenia, stanowiła jednakże warunek konieczny podjęcia zatrudnienia. Następnie Sąd pierwszej instancji ustalił, że zainteresowani obowiązki porządkowe łączyli z ochroną obiektu. Zwiększenie obowiązków porządkowych w żaden sposób nie przekładało się na zwiększenie uzgodnionego przez strony wynagrodzenia.

Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu I instancji w niniejszej sprawie brak jest podstaw do zastosowania regulacji zawartej w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (obecnie tekst jednolity Dz. U. z 2009 roku Nr 205 poz. 1585 ze zm.), zgodnie z którym osoba spełniająca warunki do objęcia obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnymi i rentowymi z kilku tytułów, w tym z tytułu umowy zlecenia jest objęta obowiązkowo ubezpieczeniami z tego tytułu, który powstał najwcześniej, albowiem w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie można uznać, iż zainteresowanych łączyły ze zobowiązanymi dwie niezależne umowy zlecenia. Sąd Okręgowy zauważył, iż zainteresowani przydzielani dla danego obiektu informowani byli o zakresie czynności na danej placówce obejmujących prace dozoru i porządkowe, których charakter był zależny od specyfiki danego obiektu. Sąd pierwszej instancji zaznaczył, że wynagrodzenie uzgadniane przez strony i wypłacane zainteresowanemu nie było w żaden sposób uzależnione od czasu rzeczywiście poświęconego przez zleceniobiorców na czynności porządkowe, które zresztą zająłoby się z czynnościami dozoru mienia i były wykonywane równolegle. Czynności te nie były szczegółowo ewidencjonowane dla potrzeb wypłaty wynagrodzeń, wymiar 20 godzin na ich wykonanie został arbitralnie ustalony przez skarżących. Sąd zaznaczył, że dla potrzeb ustalenia składek na ubezpieczenie społeczne koniecznym jest precyzyjne i weryfikowalne ustalenie przychodu stanowiącego podstawę wymiaru składek. W ocenie Sądu Okręgowego okoliczności te przemawiają za uznaniem, że skarżących łączyła z każdym z zainteresowanych jedna umowa zlecenia, której przedmiotem były czynności dozorczo-porządkowe w każdym obiektach.

Mając powyższe na uwadze Sąd pierwszej instancji orzekł jak w sentencji.

O wynagrodzeniu dla kuratora ustanowionego dla nieznanego z miejsca pobytu Sąd I instancji orzekł w pkt 2 sentencji wyroku w oparciu o regulację § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 sierpnia 1982 roku w sprawie stawek, warunków przyznawania i wypłaty ryczałtu przysługującego sędziom i pracownikom sądowym za dokonanie oględzin oraz stawek dla kuratorów (Dz. U. Nr 27 poz. 197 ze zm.) stosowanego w związku z art. 148 § 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku (Dz. U. Nr 163 poz. 1348 ze zm.).

Apelację od wskazanego rozstrzygnięcia wnieśli (...) S.C.

Wnoszący środek odwoławczy domagali się uchylenia wyroku Sądu pierwszej instancji lub przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Zdaniem skarżących wnioski Sądu są błędne co do istoty zawartych umów, a więc i istoty prawidłowości ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie. Apelujący podkreślili, iż nigdy istotą ich działania nie była chęć ominięcia prawa ani chęć szkodenia zainteresowanym, działania na szkodę Skarbu Państwa. Zaakcentowali, że przy podpisywaniu umowy kierowali się informacjami udzielanymi przez organ rentowy. Wnoszący apelację wskazali, iż przed podjęciem pracy zainteresowani byli instruowani o wykonywaniu dwu zakresów prac: porządkowych i ochrony mienia.

Kto takiego warunku by nie zaakceptował, nie miałby możliwości podjęcia pracy. Dodali, iż nie można było wskazać precyzyjnie czasokresu nakładu czasowego

w umowach wykonywania prac porządkowych lub ochrony, albowiem determinowały te okoliczności warunki pogodowe. Stąd przyjęto jedyny prawidłowy tok spisania dwóch umów zleceń na dwa różne zakresy czynności - wykonywanych prac.

Odnosząc się w postanowieniu z dnia 6 marca 2012 roku sygn. akt X U 2605/09 do uzupełnionych kosztów zastępstwa procesowego, Sąd pierwszej instancji podniósł, że sprawa o ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne nie jest sprawą o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego - zgodnie z § 11 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1349 ze zm.).

Zdaniem Sądu wysokość wynagrodzenia radcowskiego w sprawie o wysokość składek winna być ustalona w oparciu o regulację ogólną i zależeć od wartości przedmiotu sporu, który w niniejszej sprawie ostatecznie wyniósł 65.663,01 zł. Zgodnie z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku stawka minimalna wynagrodzenia radcowskiego wynosi przy wartości przedmiotu sporu powyżej 50.000,00 zł do 200.000,00 zł – 3.600 zł.

Zażalenie na powyższe postanowienie wnieśli (...) s.c. domagając się uchylenia zaskarżonego postanowienia w całości, z ostrożności procesowej wnosząc o zasądzenie kwoty 600 zł, jednak podkreślając, że uznają je z całą mocą za niezasadne i bezpodstawne. Zdaniem skarżących organ rentowy nie ma żadnych podstaw do żądania dodatkowych kwot

z tytułu zastępstwa procesowego. Ustalenie podstawy wymiaru składek w sporze jest tylko i wyłącznie etapem dojścia do ich naliczenia. Z ostrożności procesowej skarżący domagali się zasądzenia kwoty 600,00 zł zamiast kwoty 3.600,00 zł argumentując,

że pełnomocnik organu rentowego tylko go reprezentowała w pewnym zakresie, była całkowicie bierna na rozprawie, nie zadawała pytań uczestnikom postępowania, wcale nie zadawała pytań odwoływacemu.

W odpowiedzi na zażalenie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Argumentowano, iż niniejsza sprawa dotyczyła wysokości należnych składek i zastosowanie ma przepis § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku. Podkreślono, że koszty zostały zasądzone na rzecz organu rentowego w minimalnej wysokości przewidzianej

w rozporządzeniu. Tym samym zdaniem ZUS, Oddział nie jest zobowiązany do przedstawienia nakładu pracy pełnomocników jak również poniesionych kosztów z tytułu chociażby drukowania 60 odpisów odpowiedzi na odwołanie, kosztów przejazdu do Sądu itp. W ocenie organu rentowego zasądzenie kosztów jest zasadne. albowiem w myśl zasady ujętej w art. 98 k.p.c. strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw.

W odpowiedzi na apelację organ rentowy wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie od odwołujących na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.

Zdaniem organu rentowego Sąd pierwszej instancji słusznie uznał, iż w niniejszej sprawie nie ma zastosowania art. 9 ust. 2 ustawy systemowej. Brak jest podstaw do uznania, że odwołujących łączyły z zainteresowanymi dwie niezależne umowy oraz dzielenia wypłaconego zleceniobiorcom wynagrodzenia na przychód, od którego odprowadzane są składki oraz taki przychód, od którego składki odprowadzane nie są. Wynagrodzenie wypłacane z tytułu umowy zlecenie nie było uzależnione od czasu rzeczywiście przeznaczonego i wykorzystywanego na czynności porządkowe, które w naturalny sposób zająłaby się z czynnościami dozoru mienia i wzajemnie uzupełniany. W ocenie ZUS z tych względów brak jest możliwości ich rzeczywistego rozgraniczenia i uznania za przedmiot odrębnych umów, a tym samym do stosowania zbiegu tytułów do ubezpieczeń społecznych określonego w art. 9 ust. 2 ustawy systemowej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelację i zażalenie należało oddalić. Nadto należało zasądzić od odwołujących W. T. i K. T. (...) w K. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C. kwotę 2.700,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za II instancję. Należało również zasądzić od odwołujących się W. T. i K. T. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C. kwotę 1.800,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

Spór dotyczy ustalenia czy w niniejszej sprawie mamy do czynienia z kilkoma tytułami do objęcia obowiązkowymi ubezpieczeniami emerytalnymi i rentowymi, czy też z jednym tytułem, co przesądza o możliwości lub braku podstaw do zastosowania art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (obecnie tekst jednolity Dz. U. z 2009 roku Nr 205 poz. 1585 ze zm.).

Tytułem przypomnienia należy jedynie zaznaczyć, iż stosownie do regulacji zawartej w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 roku Nr 205 poz. 1585 ze zm.) osoba spełniająca warunki do objęcia obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnymi i rentowymi z kilku tytułów, w tym z tytułu zlecenia, jest objęta obowiązkowo ubezpieczeniami z tego tytułu, który powstał najwcześniej. Może ona jednak dobrowolnie na swój wniosek, być objęta ubezpieczeniami emerytalnymi i rentowymi także z pozostałych, wszystkich lub wybranych tytułów albo zmienić tytuł ubezpieczeń.

W takim przypadku mamy do czynienia ze zbiegiem tytułów do ubezpieczeń. W okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy należy jednak podzielić stanowisko Sądu Okręgowego, iż nie ma podstaw do zastosowania wspomnianej regulacji prawnej, albowiem materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu nie pozwala na uznanie, że zainteresowanych łączyły ze skarżącymi dwie niezależne umowy zlecenia.

Wbrew stanowisku apelujących należy w tym przypadku przyznać rację Sądowi pierwszej instancji, iż w omawianym przypadku skarżących łączyła z zainteresowanymi jedna umowa zlecenia, której przedmiotem były czynności dozorczo-porządkowe na ochronianych obiektach. Należy podzielić pogląd, że za powyższym uznaniem przemawiają okoliczności, iż zainteresowani przydzielani dla danego obiektu informowani byli o zakresie czynności na danej placówce- obejmującej prace dozoru i porządkowe. Jak słusznie zauważył Sąd Okręgowy wynagrodzenie uzgadniane przez strony i wypłacane zainteresowanym nie było

w żaden sposób uzależnione od czasu rzeczywiście poświęcanego przez zleceniobiorców na czynności porządkowe, zązębiających się z czynnościami dozoru mienia i wykonywanych równolegle. Nadto, co również podkreślił Sąd I instancji, należy mieć na uwadze okoliczność, że czynności te nie były też szczegółowo ewidencjonowane dla potrzeb wypłaty wynagrodzeń. Należy podzielić pogląd Sądu Okręgowego, iż wymiar 20 godzin na ich wykonanie został arbitralnie ustalony przez skarżących i wbrew ich twierdzeniom w sposób niezależny od specyfiki obiektu i aktualnych potrzeb wynikających z warunków atmosferycznych.

Odnosząc się zaś do zawartych we wniesionym środku odwoławczym zarzutów dotyczących kierowania się w swoich działaniach przez skarżących informacjami uzyskanymi od organu rentowego, to należy przypomnieć, iż jak wynika z zeznań W. T. (k. 219 akt sądowych) wnoszący środek odwoławczy nie występował o pisemną interpretację do ZUS w przedmiotowym zakresie.

Skoro Sąd Okręgowy przeprowadził prawidłowe i nie wymagające uzupełnienia postępowanie dowodowe, nie naruszył przepisów prawa materialnego ani postępowania w tym art. 233 § 1 k.p.c., zaś poczynione przez niego ustalenia faktyczne Sąd Odwoławczy podziela i przyjmuje za swoje, to pozostałe podniesione w środku odwoławczym argumenty należy uznać za polemikę z prawidłowym stanowiskiem Sądu pierwszej instancji.

Uznając apelację za bezzasadną Sąd Apelacyjny z mocy art. 385 kpc orzekł jak w pkt 1 wyroku.

W ocenie Sądu Apelacyjnego zażalenie wniesione przez skarżących również podlegało oddaleniu.

Przypomnieć należy, iż postanowieniem z dnia 6 marca 2012 roku sygn. akt X U 2605/09 Sąd Okręgowy Sąd Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach X Wydział Ubezpieczeń Społecznych uzupełnił wyrok Sądu pierwszej instancji z dnia 29 grudnia 2011 roku wydany w sprawie X U 2605/09 w ten sposób, że zasądził od odwołujących się (...) Spółka cywilna na rzecz organu rentowego kwotę 3.600,00 zł. Wbrew stanowisku skarżących należy stwierdzić, że Sąd I instancji w sposób prawidłowy wskazał na kwotę 3.600,00 zł.

Jak słusznie podniesiono, sprawa o ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne nie jest sprawą o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego - zgodnie z § 11 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1249

ze zm.). Zatem należy zgodzić się z poglądem tak Sądu I instancji jak i organu rentowego wskazanym w odpowiedzi na zażalenie, że w żaden sposób omawiana kwota nie jest uzależniona od nakładu pracy pełnomocnika organu rentowego. W sposób prawidłowy bowiem wskazano, iż wysokość wynagrodzenia radcowskiego w sprawie o wysokość składek, winna być ustalona w oparciu o regulacje ogólne

i zależeć od wartości przedmiotu sporu, który w niniejszej sprawie wynosił 65.663,01 zł. Rację ma zatem Sąd Okręgowy podnosząc, iż zgodnie z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U.

Nr 163 poz. 1249 ze zm./ stawka minimalna wynagrodzenia radcowskiego wynosi przy wartości przedmiotu sporu powyżej 50.000,00 zł do 200.000,00 zł kwotę 3.600,00 zł.

Brak jest również podstaw prawnych do zasądzenia proponowanej przez skarżących, z ostrożności procesowej kwoty 600,00 zł. Należy bowiem jeszcze raz zaznaczyć, iż kwoty wyznaczone przez wspomniane rozporządzenie są określone przepisami prawa i nie ma możliwości, ich dowolnego modyfikowania w zależności od uznania skarżących.

W związku z powyższym Sąd Apelacyjny z mocy art. 385 i art. 397 § 1 kpc orzekł o oddaleniu zażalenia.

O kosztach zastępstwa procesowego za drugą instancję orzeczono mając na uwadze zasadę wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. oraz postanowienie Sądu Apelacyjnego

w Szczecinie z dnia 22 sierpnia 2012 roku III AUz 69/12 (LEX nr 1216391), zgodnie z którym składki na ubezpieczenie społeczne nie są świadczeniami pieniężnymi z ubezpieczenia społecznego, lecz świadczeniami na to ubezpieczenie. Spraw o zaległe składki na ubezpieczenie społeczne nie można zatem zakwalifikować jako rodzajowo podobnych do spraw o świadczenia z ubezpieczeń społecznych. Mając powyższe na uwadze oraz § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z dnia 3 października 2002 roku Nr 163 poz. 1349), zgodnie z którym stawki minimalne wynoszą przy wartości przedmiotu sporu powyżej 50.000,00 zł do 200.000,00 zł – 3.600,00 zł i § 12 pkt 2 cytowanego rozporządzenia, zgodnie z którym stawki minimalne za prowadzenie spraw w postępowaniu apelacyjnym wynoszą przed sądem apelacyjnym – 75% stawki minimalnej, a jeżeli

w pierwszej instancji nie prowadził sprawy ten sam radca prawny – 100% stawki minimalnej w obu wypadkach nie mniej niż 120,00 zł Sąd Apelacyjny orzekł jak

w pkt 2 sentencji wyroku. Zasądzono od odwołujących (...) S.C. w K. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C. wskazaną kwotę 2.700,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego z II instancji jednocześnie podkreślając, iż jest to kwota sztywno wyznaczona przez przepisy prawa i niezależna od nakładu pracy pełnomocnika organu rentowego.

Podobnie zdefiniowaną w przepisach rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 roku Nr 163 poz. 1349) jest zasądzona od odwołujących się W. T. i K. T. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C. kwota 1.800,00 zł przysługująca tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym. Zgodnie bowiem z § 12 ust. 2 pkt 2 wskazanego rozporządzenia stawki minimalne za prowadzenie sprawy w postępowaniu zażaleniowym wynoszą przed Sądem Apelacyjnym lub przed Sądem Najwyższym – 50% stawki minimalnej, a jeżeli w poprzedniej instancji sprawy nie prowadził ten sam radca prawny – 75% stawki minimalnej w obu przypadkach nie mniej niż 120,00 zł.

Z powyższych zapisów w sposób jasny wynika, że wskazana kwota 1.800,00 zł jest określona w obowiązujących przepisach i jako taka nie może być w żaden sposób precyzowana.

Zaakcentować należy, iż w punkcie 3 wyroku przyznano J. D. (2) - kuratorowi ustanowionemu dla nieznanego z miejsca pobytu zainteresowanego Z. S. (1) wynagrodzenie w kwocie 225,00 zł z sum budżetowych Skarbu Państwa (Kasy Sądu Okręgowego w Katowicach).

O wskazanych kosztach rozstrzygnięto na podstawie § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 sierpnia 1982 roku w sprawie stawek, warunków przyznawania i wypłaty ryczałtu przysługującego sędziom i pracownikom sądowym za dokonanie oględzin oraz stawek należności kuratorów (Dz. U. z dnia 15 września 1982 roku Nr 27 poz. 197 ze zm.).

/-/SSA J.Pietrzak /-/SSA I.Goik /-/SSA M.Żurecki

Sędzia Przewodniczący Sędzia

ek